

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαΐου 2021 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Azienda Sanitaria Provinciale di Catania κατά Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Υπόθεση C-128/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κρατικές ενισχύσεις – Κλάδος γεωργίας – Θανάτωση ζώων που προσβλήθηκαν από μολυσματικές ασθένειες – Αποζημίωση των κτηνοτρόφων – Υποχρεώσεις κοινοποίησης και standstill – Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Έννοια της «υφιστάμενης ενίσχυσης» και της «νέας ενίσχυσης» – Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 – Απαλλαγές αναλόγως της κατηγορίας ενίσχυσης – Κανονισμός (ΕΕ) 702/2014 – Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας – Κανονισμός (ΕΕ) 1408/2013]

(2021/C 278/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

κατά

Assessorato della Salute della Regione Siciliana

παρισταμένου του: AU

Διατακτικό

Το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι μέτρο που θεσπίστηκε από κράτος μέλος προκειμένου να χρηματοδοτηθεί, για περίοδο πολλών ετών και μέχρι το ποσό των 20 εκατομμυρίων ευρώ, αφενός, αποζημίωση υπέρ των κτηνοτρόφων που υποχρεώθηκαν να θανατώσουν ζώα που είχαν προσβληθεί από μολυσματικές ασθένειες και, αφετέρου, η αμοιβή των κτηνιάτρων, ελεύθερων επαγγελματιών, που προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στο πλαίσιο των μέτρων εξυγίανσης, πρέπει να υποβληθεί στη διαδικασία προηγούμενου ελέγχου που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, όταν το μέτρο δεν καλύπτεται από εγκριτική απόφαση της Επιτροπής, εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΕ) 702/2014 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων στους τομείς της γεωργίας και δασοκομίας και σε αγροτικές περιοχές συμβιβάσιμων με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 [ΣΛΕΕ] ή οι προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΕ) 1408/2013 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 [ΣΛΕΕ] στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας («de minimis») στον γεωργικό τομέα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 27.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2021 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España κατά VR

(Υπόθεση C-504/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Τραπεζική εποπτεία – Εξυγίανση και εκκαθάριση πιστωτικών ιδρυμάτων – Οδηγία 2001/24/ΕΚ – Μέτρο εξυγίανσης που λαμβάνεται από αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενός πιστωτικού ιδρύματος – Μεταβίβαση δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων σε «μεταβατικό ίδρυμα» – Αναμεταβίβαση στο πιστωτικό ίδρυμα υπό εξυγίανση – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Lex concursus – Αποτελέσματα μέτρου εξυγίανσης σε άλλα κράτη μέλη – Αμοιβαία αναγνώριση – Άρθρο 32 – Αποτελέσματα μέτρου εξυγίανσης σε εκκρεμή δίκη – Εξαίρεση από την εφαρμογή της lex concursus – Άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Αρχή της ασφάλειας δικαίου]

(2021/C 278/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

κατά

VR

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, και το άρθρο 32 της οδηγίας 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της ασφάλειας δικαίου και του άρθρου 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στο να αναγνωρίζονται χωρίς άλλη προϋπόθεση, σε δίκη επί της ουσίας η οποία εκκρεμεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος καταγωγής και αφορά στοιχείο του παθητικού του οποίου απεκδύθη το πιστωτικό ίδρυμα με ένα πρώτο μέτρο εξυγίανσης που ελήφθη στο τελευταίο αυτό κράτος, τα αποτελέσματα ενός δεύτερου μέτρου εξυγίανσης, με το οποίο αναμεταβιβάστηκε αναδρομικώς, με ισχύ από ημερομηνία προγενέστερη της έναρξης της δίκης, το εν λόγω στοιχείο του παθητικού του πιστωτικού ιδρύματος, όταν μια τέτοια αναγνώριση έχει ως αποτέλεσμα να στερηθεί αναδρομικώς την παθητική του νομιμοποίηση στην εκκρεμή δίκη το πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο είχε μεταβιβαστεί το στοιχείο του παθητικού με το πρώτο μέτρο, με συνέπεια να αμφισβητούνται οι δικαστικές αποφάσεις που έχουν ήδη εκδοθεί υπέρ του ενάγοντος και που αποτελούν το αντικείμενο της ίδιας δίκης.

(¹) ΕΕ C 363 της 28.10.2019.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Μαΐου 2021 [αίτηση του
Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — WS κατά
Bundesrepublik Deutschland**

(Υπόθεση C-505/19) (¹)

**[Προδικαστική παραπομπή – Σύμβαση Εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν – Άρθρο 54 – Χάρτης
των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 50 – Αρχή *ne bis in idem* – Άρθρο 21
ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Ερυθρά αγγελία της Interpol – Οδηγία (ΕΕ)
2016/680 – Νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται σε
ερυθρά αγγελία]**

(2021/C 278/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WS

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

1) Το άρθρο 54 της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 και ετέθη σε ισχύ στις 26 Μαρτίου 1995, και το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην προσωρινή κράτηση, από τις αρχές συμβαλλόμενου κράτους στη Συμφωνία που συνήφθη μεταξύ των κυβερνήσεων του Βασιλείου του Βελγίου, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 14 Ιουνίου 1985, ή από τις αρχές κράτους μέλους, προσώπου για το οποίο ο Διεθνής Οργανισμός Εγκληματολογικής Αστυνομίας (Interpol) έχει εκδώσει ερυθρά αγγελία κατόπιν αιτήματος τρίτου κράτους, εκτός εάν αποδεικνύεται, με αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκδοθείσα σε συμβαλλόμενο κράτος στη Συμφωνία ή σε κράτος μέλος, ότι το εν λόγω πρόσωπο έχει ήδη δικασθεί αμετάκλητα από συμβαλλόμενο κράτος στην ίδια Συμφωνία ή από κράτος μέλος αντιστοίχως, για τις ίδιες πράξεις με εκείνες στις οποίες στηρίζεται η ερυθρά αγγελία.